

❖ MAANDAG IN DE WEEK VOOR PALMZONDAG ❖

## METTEN

*Na de hexapsalm en de triadika van de toon:*

### PSALM-LEZINGEN

*Na de eerste psalmlezing zingen we de kathisma-zangen volgens de toon van de week (zie appendix).*

*Na de tweede psalmlezing zingen we het kathisma-zang:*

t.1 – Wentel de steen der vèr-stókt-hèid \* van mijn hārt āf, o Heèr, \* én doe mijn ziel weer òp-staān, \* diē door de hārts-tochten ge-stór-vèn is. \* Acht mij waardig om in rouw-móe-dig-hèid \* palmtakken van deugd tot U te dragen, Al-gōe-’ dē, \* āls tot de Overwinnaar van de hades, o Meèstèr, \* ópdat ik het eeuwige Leven mō-ge vèr-krij-’ gèn, \* én Uw macht en Uw barmhartigheid mag bè-zin-gèn, \* al-leen Mens-liè-vèn-dē. ☩

*theotokion:*

t.1 – De schepping vèr-heúgt zich \* bij het zien van dit wonder der wōn-dé-rèn, \* dāt in u geschied is, bege-nā-dig-dē; \* wānt zonder zaad en op on-zèg-ba-ré wij-’ zē \* hébt gij Hēm ge-bāard, \* Dien zelfs de hoogsten der Engelen niet durven aan-schōu-’ wèn. \* Sméek, tot Hēm, Moeder Gods, voor onze zìe-’ lèn. ☩

*Na de derde psalmlezing zingen we het kathisma-zang:*

t.1 – In de zesde week van de Vās-tēn \* zingen wij het voorfeest-lied \* vān de zondag der Pāl-mēn, \* wān-neer Christus kōmt òm-’ wìl-lē van òns, \* gé-zeten op een e-zèls-véu-lēn: \* de gedachteloosheid der hei-dé-nēn, \* òm hen als Koning te brengen tot de Vā-dēr. \* Lāat ons voor Hēm gē-’ réed mà-kēn \* dē palm-takken van onze goe-dē dā-dēn, \* óp-dat wij ook vol vreugde Zijn Opstanding mogen schōu-’ wèn. ☩

*theotokion:*

t.1 - Uw heilige handen, al-heilige Maagd, \* waarin gij de Schepper ge-dra-gen hebt, \* Die in Zijn goedheid Mens is ge-wor-den; \* strék die uit in ge-béd tot Hem, \* om ons te verlossen uit de be-pröe-vin-gen, \* uit hartstochten en ge-vä-ren, \* nú wij u prijzen en tot u roe-pen: \* é-re zij Hem Die in u ge-woond heeft; \* é-re zij Hem Die uit u te-voor-schijn trad, \*\* é-re zij Hem Die ons door uw moederschap heeft be-vrijd. =

**DE CANONS** *we lezen eerst de canon uit het mineon, en dan van het triodion:*

**DE EERSTE CANTIEK** *(Het Lied van Mozes - Ex.15, 1-19)*

*(de canon uit het mineon en dan:)*

**EERSTE ODE - HET TRIODION- VAN JOZEF - TOON I**

*irmos: Laat ons een overwinningslied zingen ...*

Laat ons onze hartstochten doden door onthouding, en aan onze geest leven schenken door goddelijke werken; opdat wij het heilig Lijden van Christus met gereinigde geest mogen schouwen.

Al heb ik, erbarmingrijke Christus, de levenswijze gevolgd van de harteloze Rijke, toch smee ik U: maak mij tot metgezel van de arme Lazarus, en bevrijd mij uit de vlammen van het nooit-dovende vuur.

Van alle goede daden heb ik mij onthouden, maar tot verzadiging toe heb ik genoten van de zonde, Heer. Daarom lijd ik nu honger: verzadig mij met het verlossingbrengende, heilige Voedsel.

*Theotokion* Ongerepte Maagd, red mij, veroordelenswaardige, die neergeworpen lig, veroordeeld door mijn eigen daden. Heb medelijden met mij, want gij hebt de albarhartige God gebaard.

**ANDER TRIODION- VAN THEODORUS - TOON I**

*irmos: In Egypte werd Mozes...*

Laat ons het Palmenfeest tegemoettrekken, gelovigen, en vanaf heden stralend het Voorfeest vieren, opdat wij waardig geacht worden het levenschenkend Lijden te aanschouwen.

Zie, Christus komt naar Jeruzalem, gezeten op het verstandloze ezelsveulen, om de redeloosheid der heidenen te onderwerpen aan het lieflijk juk van de Vader.

Eer . . . Driepersoonlijke Eenheid in de ene Godheid: ongeboren Vader en God, eniggeboren Zoon, en alleen Heilige Geest: met een en dezelfde koninklijke heerschappij: red ons allen.

Nu en altijd . . . Overall zijn heerlijke dingen over u gezegd, Moeder Gods Maria, want gij hebt in het vlees ons aller Schepper gebaard, ongehuwde Bruid die het huwelijk niet ervaren hebt.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Zie, Christus is op doortocht in de stad Bethfage: verheug u, vaderstad van Lazarus, Bethanië, want Hij zal u een groot wonder tonen, wanneer Hij Lazarus zal opwekken uit de doden.

*irmos t. 1*      \_ In Égypte werd Mozes bijgestaan door God, \*  
Die door hem de faraò \* met heel zijn legermacht \* in de Rode  
Zee ten onder deed gaan. \* Laat ons het overwinningslied  
zingen voor God, \*\* want Hij heeft Zich verheer - lijkt. \_

**DE ACHTSTE CANTIEK** (het lied van de drie jongelingen; Dan.3. 57-88)  
(canon uit het mineon en dan:)

#### HET TRIODION

##### *t.1 Hem voor Wie de engelen...*

Ik, ellendige, heb mij verrijkt met onvruchtbare gedachten; mijn ziel heb ik bevlekt met ongepaste lusten, zodat het duister van de wanhoop mij omringt. Doe voor mij opstralen, mijn God, het licht van het berouw.

Gij Die eens aan de Blindgeborene het licht hebt geschonken, maak ook mijn ziel weer ziende, die Uw Licht niet meer ziet, Barmhartige, omdat zij ingesloten is door het vreeswekkende duister van de vergetelheid, en door de zorgen van het leven.

Door te vasten opende Elia de hemelen en drenkte de versmachtende aarde met regen. Laat ook ons vasten en stromen van innerlijke tranen storten, opdat wij genade mogen vinden.

*Theotokion* Als een bezielde wijnstok hebt gij aan u doen ontbloeien, ongerepte Maagd, de weldadige Druiventros Die de wijn van vergiffenis voortbrengt, en daarmee de roes der zonde doet verdrogen.

**ANDER TRIODION**

*t.1 Wij offeren U de hymne ...*

Reeds is in aantocht het weer tot leven wekken van Lazarus, want Christus is op weg om de gestorvene op te wekken als uit de slaap, en de Dood te overwinnen door het Leven.

Heerlijk moogt gij u beroemen, Bethanië, want gij zijt waardig geacht de Schepper als Gast te ontvangen, terwijl gij uitroept: Zegent, alle werken des Heren, de Heer.

Zegenen wij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de Heer. U, de bovenwezenlijke, drievoudige Eenheid; verenigd in Wezen, maar onderscheiden in Personen: Vader, Zoon en Goddelijke Geest; U willen wij verheerlijken.

Nu en altijd . . . Samen met de Engel roepen wij het «Verheug u», want voor ons hebt gij doen ontvlammen de Vreugde, de Verlosser der wereld. Smeek tot Hem voor ons allen, albezongen Maagd.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

U offeren wij onze hymne, want Gij Die in den hoge zetelt op de Cherubim, komt ons tegemoet op een ezelsveulen, Christus, om allen te onderwerpen aan Uw macht.

*Loven, zegenen en aanbidden wij de Heer, Hem bezingend en verheffend in alle eeuwigheid.*

*irmos t. 1*      \_ Wij offeren u de h<sup>u</sup>ymnè der onlichamel<sup>i</sup>jk<sup>e</sup>n, \*  
zoals de j<sup>o</sup>ngelingen deden in de vu<sup>u</sup>ur-<sup>o</sup>ven, \* en roe<sup>e</sup> - mend  
z<sup>i</sup>ng<sup>e</sup>n w<sup>i</sup>j: \*\* Z<sup>e</sup>gent, alle w<sup>e</sup>rken des H<sup>e</sup>ren de H<sup>e</sup>er. \_

*we zingen het MAGNIFICAT met het: U, eerbiedwaardiger..*

DE NEGENDE CANTIEK (*Lofzang van Zacharias*)  
(*canon uit het mineon en dan:*)

NEGENDE ODE - HET TRIODION  
*irmos t.1 Gelovigen, laat ons verheffen ...*

Ik ben gedood door mijn vele fouten en lig gevangen in het graf der nalatigheid, neergedrukt onder de steen der wanhoop. Neem die van mij weg, Christus, in Uw barmhartigheid, en doe mij opstaan, zoals Gij Lazarus uit de dood hebt opgewekt.

Laat ons niet de Rijke navolgen, die veroordeeld werd tot het nimmer-dovende vuur, maar laat ons de standvastigheid liefhebben die Lazarus toonde in zijn nood, opdat Jezus ook ons moge troosten en tot deelgenoten maken van Zijn Koninkrijk.

Laat ons het hartstochten-dodende Vasten vurig beminnen en volharden in gebeden. Laat ons wenen en rouwen en innig zuchten opdat wij, wanneer wij van hier zullen gaan, opgenomen mogen worden in Abrahams schoot.

*Theotokion* Het goddelijk sieraad der maagdelijkheid, door wie alleen de stamouders weer zijn opgericht; de bron waaruit de Zee van barmhartigheid opwelt; de schoonheid van Jakob: de Moeder Gods, laten wij, die door haar gered zijn, haar met hymnen verheffen.

ANDER TRIODION

*irmos t.1 Gij zijt de poort uit Ezechiëls visioen ...*

Heden hoort Jezus, terwijl Hij Zich ophoudt aan de overzijde van de Jordaan, het bericht van Lazarus' ziekte; en profetisch zegt Hij: deze ziekte leidt niet tot de dood.

Maak u gereed, Bethanië, versier God-waardig uw poorten, maak wijd uw woningen. Want zie, de Meester komt met Zijn Apostelen, om uw zoon tot leven te wekken.

Eer . . . U, de Driepersoonlijke Eenheid, ondeelbaar in Wezen, Die verheerlijkt wordt door het leger der Zesvleugeligen en door het geslacht der mensen, U willen wij met hymnen verheffen.

Nu en altijd ... Buiten de tijd zijt Gij uit de Vader geboren en op onverklaarbare wijze in de tijd uit Uw moeder, tot verlossing van allen. U willen wij als Schepper en Meester met hymnen verheffen.

Eer aan U, onze God, eer aan U.

Laten wij ons voorbereiden om met de twijgen der goede werken en de palmtakken der reinheid Christus tegemoet te gaan, Die als onze God naar Jeruzalem komt.

*irmos t. 1*      \_ Gij zijt de Poort uit Ezechiëls vi - sioen \*  
 waardoor niemand binnentrad dan God alleen: \*\*  
 ù verheffen wij met hymnen, Moe - der Gods en Maagd.  
*en het Waarlijk, het is waardig ... met een pokloon*

## PHOTAGOGIKON *in de toon van de week (zie horologion)*

*Gelezen lofpsalmen en gelezen doxologie*

## APOSTICHEN *idiomelon, toon 5*

t.5 †Veroordeel mij niet, o Chris-tus, \* tót het vuur der Gehenna \*  
 zoals de Rijke we-gens Lá-zà-rüs. \* Maar schenk mij die wénend  
 tot U smeek, \* éen druppel van Uw mens-lie-vendheid, o God,  
 \* én ont-ferm U ò- vèr mij. †

Heer, vervul ons 's morgens met Uw barmhartigheid; dan zullen wij juichen en ons verheugen. Geef dat wij ons mogen verheugen over al onze dagen; ook over de dagen dat Gij ons vernederd hebt, over de jaren waarin wij rampen zagen. Zie toch neer op Uw dienaren, op Uw werken, en leid hun kinderen.

*en we herhalen: Veroordeel mij niet ...*

Moge de luister van de Heer onze God over ons stralen. Maak voor ons recht het werk van onze handen; ja, maak recht het werk van onze handen.

*martyrikon:*

t.5 † Gezegend is het leger van de Koning der hé-mè-lèn, \*  
 wánt al waren de Strijders aardge-bō-re-nèn, \* toch haastten zij  
 zich de waardigheid der Engelen te berei- kèn. \* doordat zij geen acht  
 sloegen op hun li- chāam, \* én door hun lij-dèn \* werden zij de  
 eer der Onlichamelij-kèn waar-dig ge- acht. \* Door hun ge-bē-  
 den, Heer, \* red òn-zè zie- len. †

Eer ... Nu en ... *theotokion:*

t.5 ˊ Gij, beɡe-ná-dig-dē, \* wées  
onze voorspraak door uw ge-bē-dèn, \* en smeeƒ voor on-zè  
zié-`lèn \* òm overloed van er-bár-`mīng \*\* én verzoening  
voor onze vè-lè zón-`dèn. ˋ

## IN HET ZESDE UUR

## TROPAAR VAN DE PROFETIE TOON 6

\_ Dit is die vreeswèkkende dág, \* waarvan wij de avond  
niet hoopten te berei-kén. \* Maár Gij, Menslievende, hebt ons  
waardig geacht deze te aanschou- wèn. \*\* Driewerf heilige  
God, eèr aan Ú. \_

Eer ... Nu en ... *herhalen*

## PROKIMEN TOON 6

PS 104

Ver- heugd zij het hart \* van wie de Heer zoe-ken.

Belijdt de Heer en roept Zijn Naam aan, verkondigt Zijn werken onder de volkeren.

## LEZING UIT DE PROFETIE VAN JESAJA 48,17-49,4

**Z**o spreekt de HEER, uw Verlosser, de Heilige van Israël: Ik ben de HEER, uw God, Die u heb laten zien hoe de weg te vinden die gij moet gaan. Had gij toch maar acht geslagen op Mijn geboden! Dan zou uw vrede geweest zijn als een rivier en uw gerechtigheid als de golven van de zee. Dan zou uw nageslacht geweest zijn als het zand en uw nakomelingen als het stof der aarde. Maar ook nu zult gij niet uitgeroeid worden, noch zal hun naam worden verdelgd van voor Mijn aan-



gezicht. Ga weg uit Babylon, vlucht weg van de Chaldeeën, verkondig met luide vreugdezang, laat dit horen, draag het uit tot aan het einde der aarde, zeg: De HEER heeft Zijn knecht Jakob verlost. Als zij dorst zullen hebben, zal Hij hen leiden door de woestijn. Water uit een rots zal Hij voor hen laten stromen. Hij zal de rots kloven, en het water zal eruit stromen, en Mijn volk zal drinken. Voor de goddelozen is er echter geen vreugde, zegt de HEER. Luister naar Mij, kustlanden, sla er acht op, heiden-volkeren! Over lange tijd zal het gebeuren, zegt de Heer. De HEER heeft mijn naam geroepen van de moederschoot af. Hij heeft mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, in de schaduw van Zijn hand heeft Hij mij verborgen. Hij heeft mij gemaakt tot een uitgelezen pijl, Hij heeft mij in Zijn pijlkoker geborgen. Hij heeft tegen mij gezegd: Gij zijt Mijn knecht, Israël, in wie Ik Mij zal verheerlijken. En ik zei: Voor niets heb ik mij vermoeid, nutteloos en tevergeefs heb ik mijn kracht verbruikt. Daarom is mijn recht bij de HEER, en mijn moeite is bij mijn God



TWEDE PROKIMEN TOON 6

PS 105

Ge- zegend zij de Heer, God van Is- ra- el, \* van eeu-

wig- heid tot in de eeu- wen der eeu- wen.

Belijdt de Heer, want Hij is goed, want eeuwig duurt Zijn barmhartigheid.

## VESPERS VAN MAANDAGAVOND

**HEER IK ROEP ...** *we zingen 6 stichieren; de 3 prosomia:*

t.6 – Door vele over-trè-din-gén \* én door de lusten van het lē- vèn \* is mijn kracht ziek ge-wor- den: \* ik lig uitgestrekt op het bed van mijn zorge-loos-héid, \* én roep tot U, medelijdende Mēes-ter: \* kóm mij be-zoè- kèn, \* schénk mij gezondheid en ge-nà-dé; \* láat mij niēt in de stēek, \* óp-dat ik niet inslape in dè doòd \* én de vijand zich zou verheugen over mijn òn-der-gāng, \* wānt hij tracht mij neer te stōr- tèn \*\* in de ontzettende diepten van dé Hā-dēs, Ver-lōs- sēr. –

t.6 – De harteloze Rijke heb ik in mijn onverstand nà-gē-vōlgd, \* ik heb genoten van wēel-dé \* én ben verzonken in lusten en harts-tòch-tèn. \* Maar al zie ik mijn ziel, als Lāzarús, \* néérlig-gen voor de poort van berouw, ò Héer, \* tóch ga ik daar achte-loos aan vòor-bij, \* tēr-wijl zij hongert en ziek is \* én bedekt met de zweren der harts-tòch-tèn. \* Dáar-om ben ik schuldig en verdien de vlam van de Gehē-nà \* vérlos mij daaruit, Mēes-ter, \*\* Die alléén rijk aan er-bàr-ming zijt. – *van Theodoros*

t.5 – Heer, toen Gij in Uw Li- chaam \* aan de andere zijde van de Jor-dāan ver-bleef, \* hebt Gij tevoren bè-kénd gē-maakt \* dát Lazarus' ziekte niet ten dó-dè wās, \* mār tot verheerlijking zou strekken van Ū, onze Gōd. \* Ere zij dē grōot-heid van Uw daād; \* é-re zij Uw al- macht, \* wānt Gij hebt de Dood ter-nēer gē-haald \*\* in Uw overvloedige barm-har-tig-hèid, Mens-liē- vèn-dē. –

*en 3 uit het Mineon van de heilige van de dag, met het kruistheotokion.*

*Na het Vreugdevol Licht ..*

PROKIMEN TOON 3

PS. 106

Be-lijdt de Heer, want Hij is goed: \* want eeu-wig

duurt Zijn barm-har-tig-heid. Getuigt dit, gij die bevrijd zijt door de Heer: die Hij bevrijd heeft uit de hand van uw vijand.

LEZING UIT GENESIS 27,1-41

**H**et gebeurde, toen Izaäk oud geworden was en zijn ogen dof geworden waren zodat hij niet meer kon zien, dat hij zijn oudste zoon Ezau riep, en tegen hem zei: Mijn zoon! Hij zei: Zie, hier ben ik! Hij zei: Zie toch, ik ben oud geworden en ik weet de dag van mijn dood niet. Nu dan, pak je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, trek het veld in en jaag voor mij een stuk wild. Maak dan een smakelijk gerecht voor me klaar, zoals ik het graag heb, en breng het me om te eten. Dan zal mijn ziel je zegenen voordat ik sterf. Nu hoorde Rebekka het, toen Izaäk tot zijn zoon Ezau sprak. Ezau ging het veld in om een stuk wild te jagen voor zijn vader. Toen zei Rebekka tegen Jakob, haar jongste zoon: Zie, ik heb je vader tegen Ezau, je broer, horen zeggen: Breng me een stuk wild en maak een smakelijk gerecht voor me klaar om te eten en dan zal ik je voor het aangezicht van de HEER zegenen, vóór mijn dood. Nu dan, mijn zoon, luister naar mij, naar wat ik je gebied. Ga toch naar de kudde en haal daar voor mij twee jonge, goede geitenbokjes. Dan zal ik daarvan een smakelijk gerecht voor je vader klaarmaken, zoals hij het graag heeft. Dat moet je naar je vader brengen en hij zal het eten. Dan zal hij je zegenen, vóór zijn dood. Toen zei Jakob tegen zijn moeder Rebekka: Zie, mijn broer Ezau is een behaarde man en ik heb een gladde huid. Misschien betast mijn vader mij; dan zal ik in zijn ogen als een bedrie-

ger zijn en zal ik een vloek over mij brengen en geen zegen. Maar zijn moeder zei tegen hem: Laat die vloek mij maar treffen, mijn zoon. Luister maar naar mijn stem en ga ze voor mij halen. Toen ging hij ze halen en hij bracht ze bij zijn moeder. En zijn moeder maakte een smakelijk gerecht klaar, zoals zijn vader het graag had. Daarop nam Rebekka de kostbare kleren van Ezau, haar oudste zoon, die ze bij zich in huis had, en trok ze Jakob, haar jongste zoon, aan. Het vel van de geitenbokjes trok ze over zijn handen en over zijn gladde hals. Zij gaf haar zoon Jakob het smakelijke gerecht in handen, met het brood dat zij klaargemaakt had. Hij kwam bij zijn vader en zei: Mijn vader! En hij zei: Zie, hier ben ik; wie ben je, mijn kind? Jakob zei tegen zijn vader: Ik ben Ezau, uw eerstgeborene. Ik heb gedaan wat u mij gezegd hebt. Richt u toch op, ga zitten en eet van mijn wildbraad, zodat uw ziel mij kan zegenen. Izaäk zei daarop tegen zijn zoon: Hoe is het mogelijk dat je dat zo snel gevonden hebt, mijn kind? Hij zei: Omdat de HEER, uw God, het mij heeft laten tegenkomen. Izaäk zei tegen Jakob: Kom toch wat dichterbij zodat ik je kan betasten, mijn zoon, of je werkelijk mijn zoon Ezau bent of niet. Toen kwam Jakob dichterbij zijn vader Izaäk en die betastte hem. Hij zei: De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Ezaus handen. Hij herkende hem niet, omdat zijn handen, net als de handen van zijn broer Ezau, behaard waren. En hij zegende hem. Hij zei: Ben je mijn zoon Ezau? Hij antwoordde: Dat ben ik. Toen zei Izaäk: Zet het wat dichterbij me. Dan kan ik van jouw wildbraad eten, zodat mijn ziel je kan zegenen. Hij zette het dicht bij hem en hij at. Hij bracht hem ook wijn en hij dronk ervan. Zijn vader Izaäk zei tegen hem: Kom toch dichterbij en kus mij, mijn zoon! Hij kwam dichterbij en kuste hem. Toen rook hij de geur van zijn kleren en zegende hem. Hij zei: Zie, de geur van mijn zoon is als de geur van het veld, dat de HEER gezegend heeft. Moge God je geven van de dauw van de hemel, van de vruchtbare streken van de aarde: overvloed van koren en wijn. Volken zullen je dienen, vorsten zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broer, de zonen van je vader zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent! En het gebeurde, toen Izaäk gereed was met het zegenen van Jakob, zijn zoon, en Jakob bij zijn vader Izaäk weggegaan was, toen gebeurde het dat Ezau, zijn broer, van zijn jacht terugkwam. Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar en bracht dat bij zijn vader. Hij zei: Mijn vader, richt u op en eet van het wildbraad van uw zoon, zodat uw ziel mij kan zegenen. Izaäk, zijn vader, zei tegen hem: Wie ben je? Hij zei: Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau. Toen ontstelde Izaäk van grote en hevige schrik en zei: Wie was het dan die een stuk wild voor mij

gejaagd heeft en het mij gebracht heeft? Ik heb overal van gegeten voordat jij kwam, en ik heb hem gezegend, en gezegend zal hij zijn. Toen Ezau de woorden van zijn vader Izaäk hoorde, gaf hij een zeer luide en bittere schreeuw, en zei: Zegen ook mij, vader! Hij antwoordde echter: Je broer is met bedrog gekomen en heeft je je zegen afgenomen. Hij zei daarop: Terecht wordt zijn naam Jakob genoemd, want hij heeft mij nu al voor de tweede keer bedrogen: Mijn eerstgeboorterecht heeft hij mij afgenomen, en nu heeft hij mij mijn zegen afgenomen. Verder zei Ezau tegen zijn vader: Hebt gij dan geen zegen voor mij overgehouden, vader? Izaäk antwoordde en zei tegen Ezau: Ik heb hem heerser over jou gemaakt en al zijn broers heb ik hem als dienaar gegeven. Ik heb hem van koren en wijn voorzien. Wat kan ik dan nog voor je doen, kind? Daarop zei Ezau tegen zijn vader: Hebt gij maar één zegen, vader, zegen toch ook mij, vader! Izaäk was bedroefd, en Ezau begon luid te huilen. Toen antwoordde zijn vader Izaäk en zei tegen hem: Zie, je zult leven van de vruchtbare streken van de aarde, en van de dauw van de hemel van boven. Van je zwaard zul je leven en je broer zul je dienen. Maar het zal gebeuren dat je tot macht komt en zijn juk van je nek zult afrukken. Ezau haatte Jakob om de zegen waarmee zijn vader hem gezegend had.



PROKIMEN TOON 7

PS. 107

Wees verheven bo- ven de he- me- len, o God; \* o- ver

heel de aar- de zij Uw heer- lijk- heid.

Mijn hart is bereid, o God, mijn hart is bereid: ik wil zingen en psalmodiëren in mijn heerlijkheid.

## LEZING UIT DE SPREUKEN 19,16-25

**W**ie het gebod in acht neemt, bewaart zijn eigen ziel,  
wie zijn eigen wegen veracht, zal te gronde gaan.

Wie zich ontfermt over de arme, leent uit aan God.  
Hij zal hem zijn weldaad vergelden.

Onderricht je zoon, want zo zal er hoop voor hem zijn,  
maar verhef je ziel niet in hoogmoed.

Een slecht-denkend man moet gestraft worden,  
en als hij ongeluk veroorzaakt, zal dit toegevoegd worden tegen zijn ziel.

Luister, mijn zoon, naar de vermaning van je vader,  
opdat je uiteindelijk wijs wordt.

In het hart van de mens zijn veel plannen,  
maar het raadsbesluit van de HEER houdt stand voor eeuwig.

Barmhartigheid is tot vrucht voor een man,  
een rechtvaardige arme is beter dan een leugenachtige rijke.

De vreze des HEREN leidt ten leven,  
maar wie zonder vreze is, zal overnachten in plaatsen waar geen kennis  
wordt onderzocht.

Wie onrechtmatig zijn handen in zijn boezem verbergt,  
zal ze zelfs niet naar zijn mond brengen.

Wanneer een verderfelijk man gestraft wordt, wordt een dwaas arglistiger,  
maar wanneer je een verstandig man terecht wijst, zal hij meer inzicht  
krijgen.



**APOSTICHEN** *het idiomelon:*

t.4 = Bevrijd ons, Ver-l<sub>o</sub>s-s<sub>e</sub>r, \* v<sub>an</sub> de ziel beschadigende h<sub>e</sub>b-  
z<sub>u</sub>cht, \* en maak ons t<sub>o</sub>t m<sub>e</sub>t-g<sub>e</sub>-z<sub>e</sub>l van de arme L<sub>a</sub>-z<sub>a</sub>-r<sub>u</sub>s \* in  
de schoot van A-br<sub>a</sub>-h<sub>a</sub>m. \* Want Gij Die r<sub>i</sub>j<sub>k</sub> zijt in barm-h<sub>a</sub>r-  
t<sub>i</sub>g-h<sub>e</sub>id, \* zijt vrijwillig a<sub>r</sub>m geworden voor ons. \* Gij hebt ons  
vanuit het bederf om-ho<sub>o</sub>g-g<sub>e</sub>-v<sub>o</sub>erd \* t<sub>o</sub>t d<sub>e</sub> onver-g<sub>a</sub>n-k<sub>e</sub>-l<sub>i</sub>j<sub>k</sub>-  
h<sub>e</sub>id, \* <sup>o</sup>als de medelijdende en m<sub>e</sub>n-s-li<sub>e</sub>-v<sub>e</sub>n-de G<sub>o</sub>d. =

Ik hef mijn ogen tot U, Die in de hemel woont. Zie, zoals de ogen van dienaars op de handen van hun meesters, zoals de ogen van dienaressen op de handen van hun meesters, zo zien onze ogen naar de Heer onze God, totdat Hij zich over ons ontfermt.

*en we herhalen het idiomelon: **Bevrijd ons, Verlosser...***

Ontferm U over ons, o Heer, ontferm U over ons: wij zijn overladen met verachting, onze ziel is er geheel en al van vervuld. Wij zijn de hoon der rijkaards, de verachting der hoogmoedigen.

*en het volgende martyrikon:*

t.4 ḡ Gij Die het dulden der heilige martelaren aan-vaard hebt,  
\* neem ook onze hymnen aan, Mens-lievende, \* én schenk ons  
om-wille van hun gebēden \*\* dé gro-tè barm-hartig-hēid. ḡ

Eer ... Nu en ... *theotokion*

t.4 ḡ Verlos ons uit onze noden, \*  
Moe-der van Christus, God \* die de Schēp-pèr van het  
heelal ge-baard hebt, \* opdat wij allen roepēn tot u: \*\* verheug  
u, enige Beschermster van on-zè ziele- lēn. ḡ

- - - o o O o o - - -

